

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

Kommuners Ligningsprocent er dalet sidste Aar, men det er ogsaa en Kendsgerning, at der er ikke saa faa Kommuner, hvis Ligningsprocent er steget, uden at Beboernes økonomiske Forhold i øvrigt er bedret, tværtimod maaske. Der er derfor, synes jeg, Anledning til for Lovgivningsmagten at lempe Vilkaarene for disse vanskeligt stillede Kommuner i saa høj Grad, som man nu er i Stand til.

Hvordan de politiske Muligheder for Forslagets Gennemførelse er, om de overhovedet er til Stede, vil vi jo snart faa at høre. Men det forekommer mig, at i alt Fald Partiet Venstre i den seneste Tid har været inde paa Tanken om, at hvis man overhovedet skulde have en Tillægsskat eller en Merindkomstskat, burde man gaa ind paa en Merindkomstskat i Stedet for de Foranstaltninger, man hidtil har tænkt sig iværksat, og et Forsøg med Merindkomstskat blev jo prøvet — og med Held, forekommer det mig — under Krigsperioden, ikke til Held for dem, der skulde af med Pengene, men dog uden at man kunde sige, at deres Interesser blev gaaet for nær. Det forekommer mig, at man nu burde tage en, jeg havde nær sagt klækkelig, Merindkomstskat af de Mennesker, som til Trods for Dyrtiden og til Trods for, at mange i vort Samfund lider under trykkende økonomiske Kaar, har haft stigende Indkomster.

Jeg skal paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Edvard Sørensen: Det Forslag, vi her behandler, ligger, hvad Princippet angaar, paa Linie med det Forslag, som mit Parti fremsatte i Landstinget den 26. April. Mit Partis Forslag tilsigter at stille et større Beløb til Raadighed for vanskeligt stillede Kommuner, end dette Lovforslag tilsigter, nemlig 10 Mill. Kr., og jeg haaber, at Ministeren vil vise sig imødekommende over for os paa dette Punkt. Naar mit Parti har stillet Forslag om, at Tilskuddet skal fordeles til Sognekommunerne alene, og ikke, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, til et større Udsnit af Kommuner, er det bl. a. ud fra den Betragtning, at Sognekommunerne har de største Vanskeligheder for Øjeblikket, ogsaa med Henblik paa den nye Refusionsordning, gennem hvilken der er sket en betydelig Overflytning af Udgifter fra Hovedstaden og Købstæderne til Sognekommunerne, Udgifter, der af Retfærdighedshensyn maa tilbageføres, men indtil dette sker, maa Landkommunerne have en

rimelig Erstatning. De daarlige Erhvervsforhold for Landbruget er ogsaa, og ikke mindst, en Baggrund, paa hvilken der bør ydes et saadant Tilskud.

Om de enkelte Paragraffer i Lovforslaget vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger. Det i § 1 nævnte Beløb kunde vi som allerede omtalt tænke os forhøjet til 10 Mill. Kr., ligesom mit umiddelbare Indtryk er, at Beskatningsbrøken maa nedsættes med f. Eks. 10, for at man kan være sikker paa at faa alle de Kommuner, der er i Vanskeligheder, med. Naar jeg kunde tænke mig det, er det, fordi det er min bestemte Opfattelse, at dette Grundlag for et enkelt Aar kan være noget misvisende, saaledes at denne Beskatningsbrøk ikke behøver at være det absolutte Udtryk for Kommunens Stilling gennem en Aarrække.

Med Hensyn til § 2 vil jeg først sige dette, at den procentvise Fordeling af Beløbet med $\frac{2}{3}$ efter de almindelige Fordelingsregler og $\frac{1}{3}$ til særlig vanskeligt stillede Kommuner ikke for os er tilfredsstillende. Vi maa være af den Opfattelse, at Beløbet 2 Mill. Kr. maa nedsættes betydeligt. Naar jeg er betænkelig ved det store Forlodsbeløb, er Grunden den, at jeg meget nødig vilde være med til at præmiere de Kommuner, der eventuelt ikke er saa nøjeregnende med Udgifterne, som de burde være. Det maa ikke blive saaledes, at man ude i Kommunerne paa Baggrund af Foranstaltninger, der foretages herindefra, kan sige: Vi har ingen Interesse i at føre en forsvarlig Økonomi; hvis vi gør det, faar vi ikke Del i de Beløb, Rigsdagen fordeler til Kommunerne, men hvis vi paa alle Omraader lader Pengene rulle, faar vi først vor Part ved den almindelige Fordeling, og derefter faar vi en fire-fem Gange saa stor Part til af Beløbet til vanskeligt stillede Kommuner. En saadan Betragtning maade vil være til Skade for en sund og forsvarlig Udvikling paa det kommunale Omraade.

Paa den anden Side erkender jeg fuldt ud, at der er Kommuner, som uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder. Jeg tænker her i første Linie paa Kommuner, i hvilke der findes store Virksomheder, som paa Grund af Tidernes Ugunst i længere Tid har ligget stille, og jeg tænker ogsaa her paa de sønderjyske Kommuner, men over for de sidstnævnte vilde Vedtagelsen af Venstres i Landstinget forelagte Lovforslag om Ændring i Beregningsreglerne for og Lettelse i Amtsskatterne være meget virksomt, da denne Lettelse paa dette Omraade i sin Helhed